

17. nedjelja kroz godinu C

*Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete!
 Kucajte i otvorit će vam se!
 Otac s neba obdariti Duhom Svetim
 one koji ga zaištu. (Lk 11,9.13)*

Prvo čitanje

Postanak 18,20-32

U one dane: Reče Gospodin: "Velika je vika na Sodomu i Gomoru! Grijech je njihov pretežak! Idem dolje da vidim rade li zaista kako veli vika što je stigla do mene pa da znam." Oni ljudi krenu odanle prema Sodomi. Abraham je još stajao pred Gospodinom pa se primače bliže i reče: "Hoćeš li iskorijeniti i nevina s krivim? Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset nevinih koji budu ondje? Daleko bilo od tebe da takvo što učiniš: da ubijaš nevina i kriva pa da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni Sudac svega svijeta ne radi pravo?" Na to reče Gospodin: "Ako nađem u gradu Sodomi pedeset nevinih, zbog njih ću oprostiti cijelomu mjestu."

Abraham će opet: "Ja se evo usuđujem govoriti Gospodinu, ja, prah i pepeo! Da slučajno bude pet manje od pedeset? Bi li uništio sav grad zbog te petorice?" On odgovori: "Neću ga uništiti ako ih ondje nađem četrdeset i pet."

I dometnu Abraham: "Ako ih se možda nađe četrdeset?" Odgovori: "Neću to učiniti zbog četrdesetorice."

Abraham će opet: "Neka se Gospodin ne ljuti ako nastavim. Ako ih se ondje nađe možda trideset?" Odgovori: "Neću to učiniti ako ih ondje našem trideset." I opet će Abraham: "Još se usuđujem govoriti Gospodinu. Ako ih se možda ondje naše dvadeset?" Odgovori: "Neću uništiti grada zbog te dvadesetorice."

Nato će Abraham: "Neka se Gospodin ne ljuti ako progovorim još samo jednom. Ako ih je slučajno ondje samo deset?" Odgovori: "Neću uništiti grada zbog te desetorice."

Drugo čitanje

Kološanima 2,12-14

Braćo i sestre! S Kristom suukopani u krštenju, u njemu ste i suoskrsnuli po vjeri u snagu Boga koji ga uskrisi od mrtvih. On i vas, koji bijaste mrtvi zbog prijestupâ i neobrezanosti svoga tijela, i vas oživi zajedno s njime. Milostivo nam je oprostio sve prijestupe, izbrisao zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ.

Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: "Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike." On im reče: "Kad molite, govorite: 'Oče! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Kruh naš svagdanji daj nam svaki dan! I otpusti nam grijehe naše: tä i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi nas u napast!' " I reče im: "Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha. Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!' A onaj mu iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...' Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god treba zbog njegove bezočnosti!

I ja kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca otvorit će se."

"A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiiju dati? Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu."

Za razmišljanje

Kao odgovor na molbu učenika "Gospodine, nauči nas moliti kao što je Ivan naučio moliti svoje učenike" Isus najprije daje kao odgovor "Oče naš". Formulacije i postanak te molitve izrasli su iz Isusova života, mišljenja i moljenja, te izriču njegovo iskustvo Boga. Nazivom "Oče naš", dragi Oče, Isus i nama daje udioništvo u njegovu intimnom odnosu s Bogom. On je naš otac, a ne moj otac – to znači da smo svi mi sinovi i kćeri njegova dragog oca. Naziv "otac" nalazi se u Starom zavjetu vrlo rijetko i označava Boga ne samo u njegovom uzvišenom autoritetu, nego upravo njegovo (majčinsko) milosrđe. Doduše, taj naziv nije ušao u židovsku molitvenu literaturu, jer je za Židove bilo nemoguće obraćati se Bogu tako prisnim nazivom. Budući da u predaji uvijek susrećemo taj Isusov naziv za Boga, možemo tvrditi da su riječi "Abba, dragi oče" vlastite Isusove riječi. Ali Isus osjeća da molitvene poteškoće njegovih učenika zadiru mnogo dublje. Unutarnji stav molitve mora se nanovo oblikovati. Isus želi da molitelj Boga shvati ozbiljno, barem toliko ozbiljno kao vlastitog prijatelja. On smije i treba tražiti, moliti, kucati, sve smjeti izreći i sve očekivati.